

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 22C/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118211693
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ágnes Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1118211693.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Ágnes Nagyovou v spore žalobcov: 1./ C.. W.. I.L. D., L.. XX.XX.XXXX, B. Č.. X, B., 2./ J. D., L.. XX.XX.XXXX, B. Č.. X, B., zastúpená žalobcom 1./, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova č. 2, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy,

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia dňa 06.07.2018 doručili súdu žalobu, ktorou sa žalobca 1./ domáhal voči žalovanému náhrady škody vo výške 1 820,- eur s príslušenstvom a nemajetkovej ujmy v sume 15 000,- eur a žalobkyňa 2./ náhrady nemajetkovej ujmy v sume 15 000,- eur, a to s poukazom na zákon č. 514/2003 Z. z. (titulom nesprávneho úradného postupu), Listinu základných práv a slobôd a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Žalobu odôvodnili na tom skutkovom základe, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Stred, Banská Bystrica, ČVS: PPZ-102/BPK-S-2007 zo dňa 06.12.2007 bolo žalobcovi 1./ vznesené obvinenie za zločin podvodu a marenie spravodlivosti, proti ktorému žalobca 1./ podal sťažnosť. Uviedli, že prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava uznesením č. k. 1Kn 4/08-4 zo dňa 16.01.2008 zamietla uvedenú sťažnosť ako nedôvodnú. Žalobcovia tvrdili, že vyšetrovateľ G.. W.. G.. T. dňa 02.04.2008 podal žiadosť o podanie návrhu na vydanie príkazu na domovú prehliadku, ktorej cieľom bolo zaistiť počítače žalobcu 1./ z dôvodu obavy o úpravu súborov za účelom zahladenia spáchaného trestného činu. Žalobcovia mali za to, že prokurátorka I.. W. T. ignorovala zákon a ústavu, usmerňovala šikanu vyšetrovateľmi PZ voči nim, vydávala záväzné pokyny vyšetrovateľom, následne v dôsledku nesprávneho úradného postupu dňa 23.04.2008 v ranných hodinách zorganizovala domovú prehliadku u žalobcov, počas ktorej došlo ku krádeži 2 ks HD z počítačov a "únosu" žalobkyne 2./ vyšetrovateľmi PZ. Podľa žaloby na základe návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava zo dňa 03.04.2008 na vydanie príkazu na domovú prehliadku Okresný súd Bratislava I dňa 07.04.2008 vydal príkaz na domovú prehliadku sp. zn. OSI-V-29-1/2008-Otp-193/2008. Žalobcovia tvrdili, že dňa 23.04.2008 policajti demonštratívne pred ich susedmi obsadili ich rodinný dom, celý priebeh domovej prehliadky proti ich vôli natáčali kamerou, čím neoprávnene zasiahli do ich osobnostných práv, pričom sa im vyšetrovatelia vyhrážali a nepočkali ani na príchod ich advokáta. Uviedli, že v strachu, obave o život a zdravie ich maloletého syna a proti svojej vôli umožnili policajtom demontáž hard diskov z ich počítačov. Žalobkyňa 2./ bola podľa ich udania v tom čase na materskej dovolenke s maloletým synom, preto na ňu takéto konanie policajtov a domová prehliadka pôsobili obzvlášť depresívne, spôsobili jej psychické trápenie, stratila kojenecké mlieko. Ďalej

uviedli, že žalobkyňu 2./ policajti odviezli na OO PZ Pezinok, pričom ju počas prevozu zastrašovali, nútili ju vypovedať proti žalobcovi 1./, čo odmietla, a odvtedy sa jej podlomilo zdravie a má problémy s rukami. Žalobca 1./ v žalobe tvrdil, že domová prehliadka bola podľa policajtov len výstrahou, aby s nimi žalobca 1./ začal spolupracovať, zároveň tvrdil, že policajti uviedli, že nebudú akceptovať jeho zhoršený zdravotný stav po vznesení obvinenia a riadili sa len záväznými pokynmi prokurátorky. Podľa žaloby boli hard disky vrátené žalobcom dňa 23.05.2008 s tvrdením, že sú nepoškodené, žalobca 1./ však mal za to, že boli vrátené v poškodenom stave, čo podľa neho dokazuje aj znalecký posudok č. 15/2014 vypracovaný znalcom W.. R. I., C.. Preto tvrdil, že ide o dôkaz nesprávneho úradného postupu, keďže znalec W.. G. na objednávku vyšetrovateľov falšoval podklady pre znalecký posudok č. 8/2007 a použil hard disky neodborne demontované počas domovej prehliadky, dokonca znalecké posudky vypracoval bez príkazu súdu. Žalobca 1./ si tak uplatnil voči žalovanému náhradu škody vo výške 1 820,- eur, ktorá predstavovala cenu za vypracovanie kontrolného znaleckého posudku znalcom W.. R. I., C.. V žalobe bolo ďalej uvedené, že dňa 24.04.2009 bola prokurátorkou Krajskej prokuratúry Bratislava podaná obžaloba proti žalobcovi 1./ pre obzvlášť závažný zločin podvodu v štádiu pokusu a zločinu marenia spravodlivosti, žalobca 1./ zároveň tvrdil, že prokurátorka musela vedieť, že trestné stíhanie nebolo možné, keďže jeden z trestných činov bol premlčaný. Žalobcovia uviedli, že žalobca 1./ bol nakoniec spod obžaloby oslobodený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/135/2015 z 21.04.2016, pretože skutok nebol trestným činom. Na základe vyššie uvedeného mali za to, že príkazom na domovú prehliadku a jej realizáciou dňa 23.04.2008 došlo k nesprávne úradnému postupu dozorovej prokurátorky a vyšetrovateľov PZ, k porušeniu práv žalobcov - nedotknuteľnosť obydlia, právo na pokojný rodinný život, na súkromie, k závažnému narušeniu psychiky žalobcov, ich rodinných vzťahov, bola znížená ich dôstojnosť a vážnosť, uvažovali o presťahovaní sa z obce Limbach, susedia sa na nich pozerali ako na zločincov, a to všetko s poukazom na výsledok trestného konania - oslobodenie žalobcu 1./ spod obžaloby. Namietali tiež opakované porušenie zákona a ústavy pod tlakom dozorovej prokurátorky pred vykonaním domovej prehliadky, konkrétne výsluch advokáta I.. C.. T. dňa 31.01.2008, hoci tvrdili, že išlo o psychicky chorého človeka, ktorého žalobca 1./ nezbavil mlčanlivosti, ďalej nezrušenie uznesenia o vznesení obvinenia žalobcovi 1./, keď mali za to, že prokurátorka mala sťažnosti vyhovieť a trestné stíhanie zastaviť, v neposlednom rade uviedli, že prokurátorka uviedla do omylu sudcu pre prípravné konanie, ktorý vydal príkaz na domovú prehliadku, pretože mu zatajila rozhodné skutočnosti pre právne posúdenie veci v úmysle perzekvovať a obťažovať žalobcov. Vzhľadom na uvedené si žalobcovia uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy a žalobca 1./ aj nárok na náhradu škody, keď tvrdili, že vykonanie domovej prehliadky je nesprávny úradný postup, keďže nebyť uznesenia o vznesení obvinenia, nedošlo by ani k domovej prehliadke, pretože nakoniec bol žalobca 1./ oslobodený spod obžaloby. Na záver dodali, že príkaz na domovú prehliadku nebol zrušený, keďže voči nemu neexistuje účinný opravný prostriedok, s poukazom na judikatúru však uviedli, že vykonanie domovej prehliadky je nesprávnym úradným postupom podľa ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z. z.

3. Žalovaný dňa 26.09.2018 doručil súdu vyjadrenie k žalobe a zároveň vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že žalobcovi 1./ bolo dňa 06.12.2007 uznesením vyšetrovateľa Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Stred, ČVS:PPZ-102/BPK-S-2007 vznesené obvinenie pre zločin podvodu v štádiu pokusu a zločin marenia spravodlivosti. Poukázal na to, že sťažnosť žalobcu 1./ zo dňa 17.12.2007 proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietla Krajská prokuratúra Bratislava (I.. W. T.) uznesením sp. zn. 1Kv 16/08-4 zo dňa 3.3.2008 ako nedôvodnú. Následne opatrením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0Tp 4/08 zo dňa 3.1.2008 bol žalobcovi 1./ ustanovený obhajca I.. X. S., ktorý taktiež podal sťažnosť proti uzneseniu, avšak aj tá bola uznesením Krajskej prokuratúry Bratislava č. k. 1Kv 16/08-5 zo dňa 3.3.2008 zamietnutá ako nedôvodná. Ďalej uviedol, že vyšetrovateľ Prezídia Policajného zboru Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Stred dňa 3.4.2008 doručil na Krajskú prokuratúru Bratislava žiadosť o podanie návrhu na vydanie príkazu na domovú prehliadku v rodinnom dome žalobcu 1./ v Limbachu a v priestoroch prináležiacich k rodinnému domu, pričom Krajská prokuratúra Bratislava dňa 7.4.2008 podala na Okresný súd Bratislava I návrh na domovú prehliadku. Príkaz na vykonanie domovej prehliadky č. k. OSI-V-29-1/2008-0Tp-193/2008 bol vydaný dňa 7.4.2008 a domová prehliadka bola vykonaná dňa 23.4.2008 v čase od 8.00 hod. do 8.20 hod. Žalovaný poukázal na to, že uznesením ČVS:PPZ-102/BPK-S-2007 zo dňa 23.4.2008 bol podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku pribratý do konania znalec z odboru elektrotechnika, slaboprúdová a výpočtová technika - Ing. Vladimír Paška, ktorý bol osobne prítomný pri vykonaní domovej prehliadky a ktorý z osobných počítačov nachádzajúcich sa v rodinnom dome žalobcu 1./ vybral dva hard disky, ktoré žalobca 1./ dobrovoľne vydal. Podľa žalovaného sudcu Okresného súdu Bratislava I pre prípravné konanie pod sp. zn. 0Tp-193/08 postúpil dňa 2.5.2008 Krajskej prokuratúre Bratislava sťažnosť žalobcu 1./ z 25.4.2008,

doručenú súdu dňa 28.4.2008, v ktorej žalobca 1./ namietal porušenie § 105 ods. 1 Trestného poriadku, t.j. že vyšetrovatelia neprivolali k domovej prehliadke jeho manželku, po vykonaní domovej prehliadky sa mu vyhrážali, hanobili I. X. S. a nútili ho k priznaniu. Žalovaný uviedol, že žalobca 1./ dňa 5.5.2008 podal na Krajskú prokuratúru Bratislava trestné oznámenie na vyšetrovateľa W.. G. T. pre zneužitie právomoci verejného činiteľa antdatovaním uznesenia ČVS:PPZ-102/BPK-S-2007 z 23.4.2008 o pribratí znalca a dňa 2.5.2008 podal na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky trestné oznámenie na vyšetrovateľov W.. T., W.. C., J.. K. pre zneužitie právomoci verejného činiteľa a ublíženie na zdraví pri vykonávaní domovej prehliadky. Žalovaný tiež tvrdil, že dňa 29.5.2008 pod sp. zn. OTp-193/08 sudca Okresného súdu Bratislava I pre prípravné konanie postúpil Krajskej prokuratúre Bratislava sťažnosť žalobcu 1./ doručenú súdu dňa 12.5.2008, v ktorej žalobca 1./ okrem iného namietal, že pri vykonaní domovej prehliadky nebol poučený podľa § 105 ods. 1 druhej vety Trestného poriadku. Podľa žalovaného žalobca 1./ dňa 20.5.2008 podal na Prezídium Policajného zboru sťažnosť na vyšetrovateľov W.. T. a W.. C., ktorá bola ako podnet na preskúmanie zákonnosti postupu menovaných pri vykonávaní domovej prehliadky postúpená Krajskej prokuratúre Bratislava dňa 10.6.2008, následne dňa 13.6.2008 podal žalobca 1./ na Krajskú prokuratúru Bratislava opätovne trestné oznámenie na vyšetrovateľa W.. G. T. pre podvod a zneužitie právomoci verejného činiteľa v súvislosti s doručovaním mu predvolania z 22.4.2008 na vyšetrovanie duševného stavu. Žalovaný poukázal na to, že Krajská prokuratúra Bratislava dňa 30.7.2008 pod sp. zn. 1Kv 16/08-36 žalobcovi 1./ oznámila, že po preskúmaní vyšetrovacieho spisu nezistila porušenie Trestného poriadku pri vykonávaní domovej prehliadky, ani pri doručovaní predvolania na vyšetrovanie duševného stavu. Následne bola dňa 23.04.2009 podaná na žalobcu 1./ obžaloba pre pokus obzvlášť závažného zločinu podvodu a pre zločin marenia spravodlivosti. Žalobca 1./ bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 5T 52/2009 zo dňa 23.3.2015 uznaný vinným, daný rozsudok však bol zrušený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To 135/2015 zo dňa 21.4.2016 a žalobca 1./ bol spod obžaloby oslobodený. Oslobodzujúci rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.4.2016. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobcovia dňa 01.03.2017 podali na Generálnu prokuratúru SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá bola vybavená dňa 25.4.2017, žalobcom doručená dňa 24.05.2017, pričom žiadosti nebolo vyhovené. Vzhľadom na uvedené a s poukazom na ustanovenie § 19 zákona č. 514/2003 Z. z. žalovaný vzniesol námietku premlčania v plnom rozsahu, tvrdiac, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo žalobcovi 1./ doručené dňa 14.12.2007, preto 10-ročná objektívna premlčacia lehota vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia uplynula dňa 14.6.2018 (10 rokov od 14.12.2007 je 14.12.2017 + 6 mesiacov podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. je 14.6.2018 a žaloba bola podaná na súd až 6.7.2018). Rovnako považoval za premlčaný aj nárok na náhradu škody/nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu - domovej prehliadky vykonanej dňa 23.4.2008, pričom uviedol, že pri uplatňovaní nároku na náhradu škody/nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu nie je podmienkou uplatnenia práva zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia - v tomto prípade doručenie (oznámenie) oslobodzujúceho rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2To 135/2015 zo dňa 21.4.2016, ale 3-ročná subjektívna premlčacia lehota podľa § 19 ods. 1 prvej vety zákona č. 514/2003 Z. z. plynie odo dňa, keď sa poškodený o škode dozvedel. Žalovaný poukázal na to, že domová prehliadka bola vykonaná dňa 23.4.2008 a žalobca 1./ bezprostredne po tomto dátume na políciu, Krajskej prokuratúre Bratislava a aj na Okresnom súde Bratislava I namietal, že domová prehliadka bola vykonaná nezákonným spôsobom. Mal tak za to, že prípadné právo na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu (domovej prehliadky) si žalobcovia mohli uplatniť iba v rámci 10-ročnej premlčacej doby v subjektívnej 3-ročnej premlčacej lehote odo dňa, keď sa dozvedeli o škode.

4. Dňa 27.12.2018 žalobcovia doručili súdu repliku, v ktorej tvrdili, že žalobcovi 1./ nebolo účinne doručené uznesenie o vznesení obvinenia do vlastných rúk, na doručenke sa nenachádza jeho vlastnoručný podpis, preto tvrdili, že nie je možná aplikácia ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., taktiež námietku premlčania považovali za vznesenú v rozpore s dobrými mravmi. Tvrdili, že na podanie predmetnej žaloby o náhradu škody a nemajetkovej ujmy bolo nutné počkať na výsledok trestného konania a až po doručení oslobodzujúceho rozsudku žalobcovi 1./ bolo možné nárok uplatniť. Mali za to, že nebyť nesprávneho úradného postupu, porušenia ich základných práv a slobôd počas domovej prehliadky, tak by im nebola vznikla nemajetková ujma a žalobca 1./ by dňa 28.11.2018 neutrpel infarkt. Uviedli, že postupom a konaním policajtov v rozhodný deň došlo k neoprávnenému a intenzívnemu zásahu do ich práva na súkromie a pokojný rodinný život, teda došlo k porušeniu čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. S poukazom na uvedený Dohovor tvrdili, že dôkazné bremeno v tomto spore je na žalovanom, keďže nie je možné a ani prípustné, aby obeť zásahu zo strany štátu, polície a prokuratúry zostala neodškodnená.

5. Žalovaný dňa 11.02.2019 doručil súdu dupliku, v ktorej poukázal na to, že tzv. doručka je verejnou listinou a údaje na nej sa považujú za pravdivé, pokiaľ sa nepreukáže opak. Uviedol, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo žalobcovi 1./ doručené na adresu jeho trvalého pobytu, na ktorej sa aj zdržiaval, a to dňa 14.12.2007, pričom ak žalobca 1./ mal za to, že údaje na doručke nie sú pravdivé, musí uniesť dôkazné bremeno. Ďalej zotrval na vznesenej námietke premlčania a ohľadom žalobcami tvrdeným rozporom s dobrými mravmi poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/137/2017 z 22.03.2018. Bol názoru, že žalobcovia sami spôsobili márne uplynutie premlčacej doby tým, že svoj nárok neuplatnili na súde včas.

6. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil žalobca 1./ a poverený zástupca žalovaného.

6.1 Žalobca 1./ zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu, tvrdil, že sa náhrady škody a nemajetkovej ujmy domáhajú titulom nesprávneho úradného postupu, keďže vyšetrovateľov upozornili na nezákonné konanie, aj na skutočnosť, že žalobca 1./ bol v danom čase liečený. Celé vyšetrovanie považoval za protiústavné a nezákonné, v ktorom boli porušené jeho práva a slobody. Uviedol, že pri domovej prehliadke boli odmontované hard disky z počítačov, ktoré boli následne poškodené, pričom práve na preukázanie ich poškodenia dal vypracovať znalecký posudok. S námietkou premlčania nesúhlasil, uviedol, že si nárok uplatňuje titulom nesprávneho úradného postupu nadväzujúceho na nezákonné rozhodnutie, zároveň tvrdil, že žalobu bolo možné podať až po nadobudnutí právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku.

6.2 Poverený zástupca žalovaného zotrval na vyjadreniach žalovaného a žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu vznesenej námietky premlčania, neexistencie nezákonného rozhodnutia, nepreukázanej majetkovej a nemajetkovej ujmy. Uviedol, že si žalobcovia uplatnili daný nárok titulom nesprávneho úradného postupu - domovej prehliadky zo dňa 23.04.2008, z tohto dôvodu žalobcovia museli vedieť o prípadnej ujme bezprostredne po vykonanej domovej prehliadke. Vzhľadom na uvedené mal za to, že vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu nemusí existovať právoplatný oslobodzujúci rozsudok na podanie predmetnej žaloby, avšak nesprávny úradný postup musí byť konštatovaný príslušným orgánom, k čomu však v trestnom konaní nedošlo.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými do spisu a ostatným obsahom súdneho spisu a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

7.1 Okresný súd Bratislava I dňa 07.04.2008 vydal príkaz na vykonanie domovej prehliadky sp. zn. OSI-V-29-1/2008-OTp-193/2008 v trestnej veci vedenej vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru, Odbor boja proti korupcii Stred, Banská Bystrica, ČVS: PPZ-102/BPK-S-2007, a to v priestoroch rodinného domu v Limbachu a priestoroch prináležiacich k tomuto rodinnému domu, ktorého vlastníkom bol žalobca 1./, pretože bol dôvodne podozrivý zo spáchania trestnej činnosti.

7.2 Zo zápisnice o vydaní veci ČVS: PPZ-102/BPK-S-2007 zo dňa 23.04.2008 súd zistil, že žalobca 1./ bol dňa 23.04.2008 o 07.50 hod. v Limbachu vyzvaný na vydanie počítača alebo počítačov nachádzajúcich sa v priestoroch rodinného domu. Žalobca 1./ súhlasil s vybraním hard disku z počítača s označením HITACHI-DESKSTAR S/N:S1SD7GTR, ktorý mal obsahovať súbor žiadaný políciou, a ktorý vymontoval znalec Ing. Paška. Súhlasil s vymontovaním aj ďalšieho hard disku s označením QUANTUM - SN 693932258522, na ktorom sa podľa udania žalobcu 1./ nenachádzal hľadaný súbor. Žalobca 1./ dobrovoľne vydal uvedené predmety. Zápisnica bola skončená o 08.40 hod., prítomní boli vyšetrovatelia, znalec Ing. Paška, žalobca 1./, nezúčastnená osoba a pracovník OBPK-S. Podľa potvrdenia o vrátení veci ČVS: PPZ-102/BPK-S-2007 boli žalobcovi 1./ dňa 23.05.2008 vrátené hard disky, ktoré boli následne namontované naspäť do počítačov, z ktorých boli vybraté, počítače boli spustené a skontrolované s výsledkom "funkčné". Predmetné veci podľa potvrdenia o vrátení veci prevzala manželka žalobcu 1./.

7.3 Podľa zápisnice o vykonaní domovej - osobnej prehliadky a prehliadky iných priestorov alebo pozemkov ČVS: PPZ-102/BPK-S-2007 bola dňa 23.04.2008 o 08.00 hod. vykonaná prehliadka u žalobcu 1./, pričom žalobca 1./ vyhlásil, že je ochotný vydať počítače nachádzajúce sa v jeho dome. Pri prehliadke boli dobrovoľne vydané hard disky z počítačov. Žalobca 1./ však prehlásil, že tento úkon robil napriek

tomu, že bol na PN s diagnózou F41 a vysokou cukrovkou, preto považoval svoje konanie za neplatný právny úkon. Prehliadka bola ukončená o 08.20 hod.

7.4 Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti žalobcu 1./ zo dňa 27.12.2007 vyplýva pracovná neschopnosť žalobcu 1./ od 19.12.2007 z dôvodu choroby s diagnózou F41.

7.5 Z výmenného listu C.. J. zo dňa 25.04.2008 súd zistil, že žalobcovi 1./ bola opäť doporučená liečba antidepresívami. Podľa lekárskeho predpisu z 25.04.2008 boli žalobcovi 1./ predpísané lieky - Coaxil a Cipralex.

7.6 Z doručky na č. I. 103 adresovanej žalobcovi 1./ (s predmetom: ČVS: PPZ-102/BPK-S-2007 Uzn. § 206/1 Tp z 6.12.2007 + poučenie o povinnej obhajobe) vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo žalobcovi 1./ doručené dňa 14.12.2007, o čom svedčí aj podacia pečiatka "XXX XX B. 14.12.2007".

7.7 Zo sťažnosti žalobcu 1./ zo dňa 25.04.2008 doručenej Okresnému súdu Bratislava I dňa 28.04.2008 vyplýva, že sa žalobca 1./ sťažoval na porušenie zákona zo strany vyšetrovateľov pri domovej prehliadke tým, že napriek ich vedomosti o jeho zdravotnom stave neprivolali k domovej prehliadke jeho manželku, ale konali len s ním, teda pochybili. Žalobca 1./ tvrdil, že po skončení úkonu hanobili jeho advokáta a nútili žalobcu 1./ k priznaniu sa a výpovedi v danej veci.

7.8 Z listu žalobcu 1./ doručeného Okresnému súdu Bratislava I dňa 12.05.2008 vyplýva, že žalobca 1./ dňa 28.04.2008 podal na súd sťažnosť vo veci nezákonnej a protiústavnej domovej prehliadke vykonanej počas jeho práceneschopnosti, namietal porušenie ustanovenia § 105 ods. 1 Trestného poriadku a uviedol, že vzhľadom na jeho zhoršený psychický zdravotný stav nebol schopný vnímať zmysel toho úkonu, následne bol nútený vyhľadať lekára, ktorý skonštatoval zhoršenie zdravotného stavu, a to ublížením mu na zdraví nezákonným postupom vyšetrovateľov, čo si vyžiadalo niekoľko týždňové liečenie. Z jeho listu ďalej vyplýva, že nezákonnosť a protiústavnosť postupu vyšetrovateľov spočíva v tom, že nebol upozornený, ani poučený podľa § 105 ods. 1 Trestného poriadku, čo vyplýva zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky, takisto nebola poučená žalobkyňa 2./, ktorá nebola ani prizvaná k osobnej účasti na nezákonnej domovej prehliadke, k tomuto úkonu ju nepoučili, a to napriek vedomosti o jeho zdravotnom stave.

7.9 Podľa vyúčtovania odmeny a náhrad za znalecký posudok zo dňa 24.11.2014 si znalec W.. R. I., C. uplatnil od žalobcu 1./ znalečné v sume 1 820,- eur za znalecký posudok č. 15/2014. Suma bola splatná dňa 04.12.2014. Z platobného príkazu zo dňa 04.12.2014 vyplýva, že žalobkyňa 2./ uhradila sumu 1 820,- eur na účet uvedený vo vyúčtovaní. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 16.01.2015 súd zistil, že žalobca 1./ uhradil žalobkyni 2./ sumu 1 820,- eur titulom refundácie platby za vyššie uvedený znalecký posudok.

7.10 Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/135/2015 z 21.04.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.04.2016, bol zrušený napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/52/2009 zo dňa 23.03.2015 a žalobca 1./ bol oslobodený spod obžaloby, pretože skutok nebol trestným činom.

7.11 Podľa lekárskej správy zo dňa 14.10.2016 C.. C. E. boli žalobcovi 1./ v mesiaci marec 2008 namerané vysoké hodnoty cukru v krvi, od marca 2008 bol liečený PAD, mal dodržiavať diabetickú stravu, v uvedenom období bol vystavený dlhotrvajúcej psychickej záťaži.

7.12 Z prepúšťacej správy Národného ústavu srdcových a cievnych chorôb v Bratislave vyplýva, že žalobca 1./ bol dňa 28.11.2018 prijatý na oddelenie akútnej kardiológie a dňa 04.12.2018 bol prepustený. Bolo mu nariadené režimové opatrenie, kúpeľná liečba. Podľa výmenného listu C.. E. zo dňa 04.12.2018 bol žalobcovi 1./ odporučený kľudový režim.

7.13 Zo žiadosti žalobcov o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 27.02.2017 adresovanej Generálnej prokuratúre SR a doručenej dňa 01.03.2017 súd zistil, že žalobcovia žiadali náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2 x 15 000,- eur a žalobca 1./ aj náhradu škody vo výške 1 820,- eur s príslušenstvom titulom nezákonnej domovej prehliadky.

8. Podľa § 27b ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z.") zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje predpismi účinnými do 31. decembra 2008.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinného v znení zákona č. 215/2007 Z. z.), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinného v znení zákona č. 215/2007 Z. z.) právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinného v znení zákona č. 215/2007 Z. z.), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím

alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinného v znení zákona č. 215/2007 Z. z.) právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinného v znení zákona č. 215/2007 Z. z.) najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinného v znení zákona č. 215/2007 Z. z.) lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

9. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil a medzi stranami nebolo sporné, že voči žalobcovi 1./ bolo uznesením vyšetrovateľa Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Stred, ČVS:PPZ-102/BPK-S-2007 zo dňa 06.12.2007 vznesené obvinenie pre zločin podvodu v štádiu pokusu a zločin marenia spravodlivosti. Žalobca 1./ podal proti uvedenému uzneseniu sťažnosť, tá však bola zamietnutá ako nedôvodná. Okresný súd Bratislava I dňa 07.04.2008 vydal príkaz na vykonanie domovej prehliadky sp. zn. OSI-V-29-1/2008-0Tp-193/2008 v priestoroch rodinného domu v B. a priestoroch príslušenstiev k tomuto rodinnému domu, ktorého vlastníkom bol žalobca 1./, pretože bol dôvodne podozrivý zo spáchania trestnej činnosti. K vykonaniu domovej prehliadky došlo dňa 23.04.2008 s tým, že žalobca 1./ na výzvu policajtov dobrovoľne vydal, resp. súhlasil s vybraním 2 kusov hard diskov z jeho počítačov znalcom W. G., ktorý bol prítomný pri vykonaní domovej prehliadky. Žalobca 1./ však vyhlásil, že hoci k vydaniu vecí došlo dobrovoľne, v tom čase bol práceneschopný s diagnózou F41 a vysokou cukrovkou, preto svoje konanie považoval za neplatný právny úkon. K vráteniu hard diskov došlo dňa 23.05.2008 namontovaním do počítačov a ich odskúšaním. Žalobca 1./ dňa 28.04.2008 doručil Okresnému súdu Bratislava I sťažnosť, v ktorej sa sťažoval na porušenie zákona zo strany vyšetrovateľov pri domovej prehliadke tým, že neprivolali k domovej prehliadke jeho manželku, a konali len s ním, a to napriek ich vedomosti o jeho zdravotnom stave. Nakoniec bol žalobca 1./ spod obžaloby oslobodený, pretože skutok nebol trestným činom, a to rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/135/2015 zo dňa 21.04.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.04.2016. Žalobcovia dňa 01.03.2017 doručili Generálnej prokuratúre SR žiadosť o predbežné prerokovanie ich nároku na náhradu škody, v ktorej si uplatnili náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2 x 15 000,- eur a žalobca 1./ aj náhradu škody vo výške 1 820,- eur s príslušenstvom titulom nezákonnej domovej prehliadky. Predmetná žiadosť bola vybavená listom zo dňa 25.4.2017, žalobcom doručená dňa 24.05.2017, pričom ich žiadosti nebolo vyhovené.

10. Hoci v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu, a to za súčasného splnenia troch podmienok - nezákonné rozhodnutie orgánu štátu/ nesprávny úradný postup, existencia škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím/ nesprávnym úradným postupom, súd sa v prvom rade zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovaným, ktorej posúdenie bolo podstatné pre ďalší postup vo veci. Medzi podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody totiž patrí aj povinnosť uplatniť nárok voči štátu pred uplynutím premlčacej doby, ktorá je upravená priamo v zákone č. 514/2003 Z. z. a v prípade, ak je nárok uplatnený po uplynutí premlčacej doby a žalovaný vznesie námietku premlčania, nárok nemožno poškodenému priznať.

11. S poukazom na § 19 zákona č. 514/2003 Z. z. žalovaný tvrdil, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo žalobcovi 1./ doručené dňa 14.12.2007, preto 10-ročná objektívna premlčacia lehota vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia uplynula dňa 14.6.2018 (10 rokov od 14.12.2007 je 14.12.2017 + 6 mesiacov podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. je 14.6.2018 a žaloba bola podaná na súd až 6.7.2018). Rovnako považoval za premlčaný aj nárok na náhradu škody/nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu - domovej prehliadky vykonanej dňa 23.4.2008, keď tvrdil, že pri uplatňovaní nároku na náhradu škody/nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu nie je podmienkou uplatnenia práva zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, preto 3-ročná

premlčacia lehota podľa § 19 ods. 1 prvej vety zákona č. 514/2003 Z. z. plynie odo dňa, keď sa poškodený o škode dozvedel. Žalovaný mal za to, že z dôvodu, že domová prehliadka bola vykonaná dňa 23.4.2008 a žalobca 1./ už bezprostredne po tomto dátume namietal zákonnosť domovej prehliadky, potom si prípadné právo na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu (domovej prehliadky) žalobcovia mohli uplatniť v rámci 3-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty odo dňa, keď sa dozvedeli o škode. Žalovaný tak mal za to, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty na uplatnenie práva.

12. Žalobcovia so vznesenou námietkou premlčania nesúhlasili, tvrdili, že bola uplatnená v rozpore s dobrými mravmi a v neposlednom rade mali za to, že predmetnú žalobu bolo možné podať až na základe výsledku trestného konania, t.j. po doručení oslobodzujúceho rozsudku žalobcovi 1./ Okrem toho spochybnili pravosť podpisu žalobcu 1./ na doručenke preukazujúcej prevzatie uznesenia o vznesení obvinenia žalobcom 1./, z tohto dôvodu tvrdili, že nie je preukázaný dátum doručenia nezákonného rozhodnutia žalobcovi 1./, a preto nie je možné ustáliť začiatok plynutia 10-ročnej objektívnej premlčacej lehoty.

13. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti (nároku), v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené plniť svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tým spôsobiť, že oprávnená osoba sa už nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Tým, že oprávnená osoba vznesie námietku premlčania, vykonáva toto svoje oprávnenie.

14. Zákon č. 514/2003 Z. z. obsahuje osobitnú právnu úpravu premlčania práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci odlišnú od všeobecnej úpravy v Občianskom zákonníku. Z hľadiska práva je tiež potrebné rozlíšiť objektívnu a subjektívnu lehotu na uplatnenie nároku na náhradu škody. Subjektívna lehota je v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. trojročná, teda právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Dozvedieť sa o škode znamená zistiť skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť vznik škody a orientačne i jej rozsah (tak, aby bolo možné určiť približne výšku škody v peniazoch), pričom nie je potrebné, aby poškodený poznal rozsah (výšku) škody presne (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR z 23.6.1981, č. j. 1 Cz 18/81). Ak je však podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Objektívna lehota je v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. desaťročná, t.j. najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím o zatknutí, zdržaní alebo inom pozbavení osobnej slobody alebo rozhodnutím o trestne, ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe.

15. Z ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. je teda zrejmé, že právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je však podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. V prejednávanej veci žalobcovia podali žalobu o náhradu škody a nemajetkovej ujmy titulom nesprávneho úradného postupu - vykonanej domovej prehliadky u žalobcu 1./ dňa 23.04.2008, a to v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Je teda zrejmý titul uplatneného nároku na náhradu škody, pričom z uvedeného titulu bola podaná aj žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. S poukazom na § 19 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Z vyššie uvedeného je zrejmé (najmä bod 7.7 a 7.8 rozsudku), že sa žalobcovia dozvedeli o nimi tvrdenej nemajetkovej ujme pri vykonaní domovej prehliadky, resp. bezprostredne po nej (bod 7.5 rozsudku). Keďže ustanovenie § 19 zákona č. 514/2003 Z. z. viaže objektívnu 10-ročnú premlčaciu dobu len na nezákonné rozhodnutie, súd mal za to, že v danom prípade, pri uplatnení nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy titulom nesprávneho úradného postupu - domovej prehliadky, pri

ktorej žalobcovia mali utrpieť nemajetkovú ujmu, bola námietka premlčania vznesená dôvodne, keďže domová prehliadka bola vykonaná dňa 23.04.2008 a žaloba bola podaná až dňa 06.07.2018, t.j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Námietka premlčania by bola vznesená dôvodne aj v prípade, keby sa žalobcovia boli domáhali nemajetkovej ujmy titulom ochrany osobnosti, pretože aj v tom prípade je premlčacia doba 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Súd v súvislosti s otázkou plynutia premlčacej doby v prípade namietania nesprávneho úradného postupu poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/3/2018 z 13.12.2018 (bod 19. a 22.), podľa ktorého "ZoZŠ obsahuje výslovnú úpravu oboch ním predpokladaných premlčacích dôb (subjektívnej trojročnej aj objektívnej desaťročnej) len u škôd spôsobených nezákonnými rozhodnutiami (§ 22 ods. 1 a 2 zákona č. 58/1969 Zb.) a okrem toho úpravu osobitných premlčacích dôb u škôd spôsobených rozhodnutiami o väzbe a treste, resp. aj u regresných nárokov (§§ 23 a 24 ZoZŠ), na škody spôsobené nesprávnym úradným postupom (o akú má ísť aj v prejednávanej veci) však možno vzťahovať (bez ďalšieho) len tú časť rozhodnej úpravy, podľa ktorej právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode (§ 22 ods. 1 veta prvá ZoZŠ). Nemôže byť naplnená ani podmienka prekvenutia nedostatku úpravy objektívnej desaťročnej premlčacej doby u práva na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom analogickým použitím úpravy dopadajúcej na prípady zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Naopak, je tu namieste záver, podľa ktorého pri nárokoch na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 Zb., vyvodzovaných z nesprávneho úradného postupu, sa právo môže premlčať len uplynutím subjektívnej trojročnej premlčacej doby podľa § 22 ods. 1 vety prvej zákona, plynúcej odo dňa získania poškodeným vedomosti o škode (o tom, že už vznikla) a objektívna desaťročná premlčacia doba podľa § 22 ods. 2 zákona v tomto prípade neplynie."

16. Pokiaľ ide o žalobcom 1./ uplatnený nárok na náhradu škody vzniknutej zaplatením znalečného znalcovi W.. R. I., C., k úhrade vyúčtovanej sumy vo výške 1 820,- eur došlo dňa 04.12.2014. Aj v tomto prípade súd zohľadnil námietku premlčania, keď preukázateľne k úhrade žalovanej sumy došlo dňa 04.12.2014, t.j. 3-ročná subjektívna premlčacia doba pri zohľadnení lehoty podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. (najviac 6 mesiacov) uplynula dňa 04.06.2018, t.j. pred podaním žaloby na súd. Súd však do pozornosti dáva skutočnosť, ktorá medzi stranami nebola sporná, že žalobcovia doručili Generálnej prokuratúre SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 01.03.2017, pričom už dňa 24.05.2017 im bola doručená odpoveď na ich žiadosť. Z uvedeného vyplýva, že k prerokovaniu žiadosti došlo v lehote cca 3 mesiacov, preto žalobcom lehota neplynula len počas uvedeného obdobia od podania žiadosti o predbežné prerokovanie ich nároku do dňa doručenia odpovede príslušného orgánu. V tomto prípade, ak k úhrade žalovanej sumy došlo dňa 04.12.2014, 3-ročná premlčacia doba (pri zohľadnení cca 3 mesačnej lehoty, konkrétne 85 dní posudzovania žiadosti žalobcov o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody) uplynula dňa 27.02.2018, pričom žaloba bola podaná dňa 06.07.2018. Súd tiež poznamenáva, že v prípade, ak sa žalobca 1./ domáhal náhrady škody titulom nezákonného rozhodnutia, a to uznesenia o vznesení obvinenia, taktiež došlo k uplynutiu premlčacej doby, konkrétne 10-ročnej objektívnej premlčacej doby, a preto sa súd stotožnil s argumentáciou žalovaného. Hoci žalobca 1./ napadol pravosť svojho podpisu na doručke preukazujúcej doručenie mu uznesenia o vznesení obvinenia (bod 7.6 rozsudku), súd mal za to, že dané tvrdenie žalobcu 1./ zostalo nepreukázané, neuniesol bremeno tvrdenia ohľadom nepravosti jeho podpisu. Z doručky adresovanej žalobcovi 1./ (s predmetom: ČVS: PPZ-102/BPK-S-2007 Uzn. § 206/1 Tp z 6.12.2007 + poučenie o povinnej obhajobe) totiž vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo žalobcovi 1./ doručené dňa 14.12.2007, o čom svedčí aj podacia pečiatka "XXX XX B. 14.12.2007".

17. Nakoniec, čo sa týka tvrdenia žalobcov, podľa ktorého by súd nemal vznesenej námietke premlčania priznať právne účinky z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, súd uvádza, že podklad námietky premlčania pre jej rozpor s dobrými mravmi nemožno vyvodzovať z okolností a dôvodov, z ktorých je vyvodzovaný vznik uplatneného nároku, ale len z konkrétnych okolností, za ktorých bola námietka premlčania tohto nároku uplatnená, pričom tieto okolnosti by pritom museli byť naplnené v natoľko výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty, akým je odopretie práva uplatniť námietku premlčania.

18. Na základe vyššie uvedeného súd žalobu zamietol a z dôvodu hospodárnosti konania nepristúpil ani k vykonaniu dokazovania navrhnutého žalobcami (výsluch svedkov, či pripojenie vyšetrovacieho spisu), ani k preskúmaniu splnenia predpokladov potrebných na vznik zodpovednosti štátu za škodu.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný bol v predmetnom konaní v plnom rozsahu úspešný z dôvodu zamietnutia žaloby. Keďže si však žalovaný neuplatnil nárok na náhradu trov konania a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, súd rozhodol tak, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno písomne podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).